تا به کی تا چند این همه بازداشت، شکنجه و جنایت؟ ما پیگیرانه دادخواهیم!

فراخوان مادران جان باختگان برای ۵ دی

فرزندان ما در ایران برای برخورداری از آزادی و زندگی انسانی به خیابان می‌آیند و توسط نیروهای حکومتی به قتل می رسند. آخرین مورد اعتراضات مردم ایران در اواخر آبان ماه ۱۳۹۸ بود که در اعتراض به بالا رفتن قیمت بنزین شکل گرفت و مردم جان به لب رسیده که خواهان آزادی و پایان دادن به فقر و تبعیض و بی عدالتی هستند، اعتراض شان را در شهرهای مختلف ایران در خیابان ها نشان دادند. پاسخ شان از طرف حکومت نیز شلیک مستقیم گلوله و خفه کردن صدای شان با قطع ارتباط آن ها با دنیا از طریق قطع اینترنت بود.

متاسفانه در این اعتراضات صدها نفر به قتل رسیدند و چند هزار نفر بازداشت شدند و هم اکنون زیر شکنجه هستند و حتی به کودکان زیر ۱۸

سال نیز رحم نکرده و بیش از ده کودک کشته شدند.

ما مادران ساکت نمی نشینیم. ما مادران و خانواده های داغدیده که در طی ۴۰ سال فرزندان مان، جان خود را در راه آزادی و برقراری عدالت از دست داده اند، از مردم شریف و آزاده ایران و جامعه بین المللی می خواهیم که روز ۵ دی ماه (۲۶ دسامبر) مصادف با چهل امین روز کشته شدن فرزندان مان، را روز بین المللی ادای احترام به قربانیان آبان ماه اعلام کرده و با برگزاری مراسم یادبود، یک دقیقه سکوت کنیم. یا بهر طریق که می‌توانیم یاد عزیزان مان را گرامی داشته و این جنایات را محکوم کنیم. ما هم چنین خواهان اعزام کمیسر عالی حقوق بشر و گزارش ویژه حقوق بشر سازمان ملل برای بازدید به ایران و تشکیل کمیته حقیقت یاب با حضور و نظارت خانواده‌های آسیب دیده برای بررسی ابعاد فاجعه و اعلام دقیق تعداد کشته شدگان، مجروحان و بازداشت شدگان و روشن شدن وضعیت فرزندان مان و هم چنین شناسایی عوامل دست اندر کار این جنایت هستیم.

به گمان ما این جنایت مصداق بارز جنایت علیه بشریت است و باید عوامل مستقیم آن را در دادگاه های بین المللی و علنی به پاسخ گویی بکشانیم تا بتوانیم جلوی تکرار این جنایت ها را بگیریم.

امضا کنندگان: از فعالان جنبش دادخواهی در ایران:

۱) ناهید شیربیشه (مادر پویا بختیاری– کشته شده در ۲۶ آبان ۱۳۹۸- دادخواه)

۲) آمنه قادری (مادر زانیار و لقمان مردادی که در ۱۷ شهریور ۱۳۹۷ اعدام شدند و همسر اقبال مرادی که در ۲۷ تیر ۱۳۹۷ ترور شد- دادخواه)

۳) شرافت زرینی (مادر رامین و اشرف حسین پناهی- رامین در ۱۷ شهریور ۱۳۹۷ اعدام شد و اشرف در ۶ مهر ۱۳۸۷ در مرگی مشکوک کشته شد- و مادر زندانی سیاسی افشین حسین پناهی- دادخواه)

۴) جلیله جعفری و شعله پاکروان (مادر بزرگ و مادر ریحانه جباری- اعدام شده در ۳ آبان ۱۳۹۳- دادخواه)

۵) قدم خیر فرامرزی (مادر شهرام و بهرام احمدی- شهرام در ۱۲ مرداد ۱۳۹۵ و بهرام در ۷ دی ۱۳۹۰ اعدام شدند- دادخواه)

۶) زهرا پور رحیم (مادر علیرضا مددپور- کشته شده در ۶ شهریور

۱۳۹۵- دادخواه)

۷) مهوش علاسوندی (مادر محمد و عبداله فتحی- کشته شدگان ۲۷ اردی‌بهشت ۱۳۹۰- دادخواه)

۸) شهناز اکملی (مادر مصطفی کریم بیگی – کشته شده در ۶ دی ۱۳۸۸- دادخواه)

۹) شهین مهین فر (مادر امیرارشد تاجمیر – کشته شده در ۶ دی ۱۳۸۸- دادخواه)

۱۰) حوریه گلستانی (مادر بهنود رمضانی – کشته شده در ۲۴ اسفند ۱۳۸۹- دادخواه)

۱۱) اکرم نقابی (مادر سعید زینالی- ناپدید شده از ۲۳ تیر ۱۳۷۸- دادخواه)،

۱۲) گل جهان اشرف پور (مادر اکبر محمدی- کشته شده در ۸ مرداد ۱۳۸۵)

۱۳) مرسده محسنی (از مادران و خانواده‌های خاوران- خواهر مجتبی محسنی از کشته شدگان شهریور ۱۳۶۷)

۱۴) مادر قائدی و مرسده قائدی (از مادران و خانواده‌های خاوران- مادر و خواهر صادق که در ۳۱ بهمن ۱۳۶۱ اعدام شد و جواد که به همراه همسرش منیرالسادات هاشمی در ۲۲ مرداد ۱۳۶۲ اعدام شدند)

۱۵) منصوره بهکیش (از مادران و خانواده‌های خاوران- خواهر زهرا، محمود، محمدرضا- محسن و محمدعلی بهکیش از کشته شدگان دهه ی ۶۰ و سیامک اسدیان (همسر زهرا کشته شده در ۱۳ مهر ۱۳۶۰)

۱۶) سیمین عیوض زاده (مادر زنده یاد رشید علی شناس و امید علی شناس زندانی سیاسی سابق- همراه دادخواهان)

۲۲ آذر ۱۳۹۸

در دوره‌ی بی عدالتی، زندانی و غیر زندانی بودن «اهمیتی» ندارد

مصاحبه

نسرین ستوده

زندانی سیاسی ، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر

با نشریه‌ی فرانسوی لوبس L’Obs

نسرین ستوده، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر، در مصاحبه‌ای مکتوب با یک نشریه فرانسوی در خصوص وضعیت کنونی در ایران گفته است، در دوره بی عدالتی زندانی و غیر زندانی بودن «اهمیتی» ندارد.

نسرین ستوده در این گفت‌وگو که پنجشنبه در تازه‌ترین شماره هفته‌نامه لوبس، چاپ پاریس به چاپ رسیده در خصوص وضعیت زندان ۱۷ ماهه خود گفته است: «در ایران، چه در داخل یک زندان زندگی کنیم چه در خارج از آن، همیشه محبوس هستیم […] شاید فکر کنید که اغراق می‌کنم، اما زمانی که نگرانی ما فقدان عدالت در جامعه

است، داخل زندان بودن یا خارج از آن، اهمیتی ندارد.»
به گفته هفته‌نامه لوبس مصاحبه با وکیل مدافع حقوق بشر زندانی در ایران به صورت مکتوب انجام شده است.
نسرین ستوده به اتهام‌های «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی، فعالیت تبلیغی علیه نظام، عضویت موثر در گروهک غیرقانونی و ضد امنیتی کانون مدافعان حقوق بشر، لگام (حذف اعدام) و شورای ملی صلح، تشویق مردم به فساد و فحشا و فراهم آوردن موجبات آن و ظاهر شدن بدون حجاب شرعی در محل شعبه بازپرسی، اخلال در نظم و آسایش عمومی و نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی» جمعاً به ۳۳ سال حبس و تحمل ۱۴۸ ضربه شلاق محکوم شده است. با این حال طبق ماده ۱۳۴ قانون مجازات اسلامی در ایران از این مدت ۱۲ سال آن «قابلیت اجرا دارد».

نسرین ستوده از زندان اوین :مجازات ها خیلي سنگین تر از قبل شده است

نسرین ستوده، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر، در مصاحبه‌ای مکتوب با یک نشریه فرانسوی در خصوص وضعیت کنونی در ایران گفته است، در دوره بی‌عدالتی زندانی و غیر زندانی بودن «اهمیتی» ندارد.

نسرین ستوده در این گفت‌وگو که پنجشنبه در تازه‌ترین شماره هفته‌نامه لوبس، چاپ پاریس، به چاپ رسیده در خصوص وضعیت زندان ۱۷ ماهه خود گفته است: «در ایران، چه داخل زندان زندگی کنیم چه در خارج از آن، همیشه محبوس هستیم […] شاید فکر کنید که اغراق می‌کنم، اما زمانی که نگرانی ما فقدان عدالت در جامعه است، داخل زندان بودن یا خارج از آن، اهمیتی ندارد.»

به گفته هفته‌نامه لوبس مصاحبه با وکیل مدافع حقوق بشر زندانی در ایران به صورت مکتوب انجام شده است.

نسرین ستوده در ادامه این مصاحبه گفته است: «من نمی‌توانم حسرت آزادی‌ام را بخورم، زیرا جامعه ایران چنین آزادی را تجربه نمی‌کند. تحمل کار کردن به عنوان یک وکیل زن در دادگاه‌های قضایی غیرمنصفانه، زجرآورتر از تحمل زندان است.»

نسرین ستوده با تاکید بر این که فضای سیاسی کنونی ایران «رادیکال» شده و مجازات‌ها نیز خیلي «سنگین‌تر» از قبل شده، اضافه کرده است: «در بند زنان سیاسی زندان، تعدادی از آنان به

جاسوسی متهم هستند، امری که تازگی دارد.»

این فعال حقوق بشر همچنین در بخش دیگری از این گفت‌وگو در پاسخ به این پرسش که دلیل اصلی آخرین بازداشت او چه بوده، به امضا کردن «طومار برای درخواست یک رفراندوم درباره حکومت جمهوری اسلامی، در کنار دیگر فعالان داخل و خارج از کشور» اشاره می‌کند.

نسرین ستوده اضافه کرده است که «به عنوان یک وکیل، دفاع از چندین دختر خیابان انقلاب» را پذیرفت که معترض به حجاب اجباری در جمهوری اسلامی ایران بودند. عضویت در کمپین لگام (لغو گام به گام اعدام) نیز یکی از فعالیت‌هایی است که خانم ستوده به عنوان دلیل بازداشت خود برشمرده، اما تاکید کرده که این «حق» او بوده که درباره این فعالیت‌ها با رسانه‌ها گفت‌وگو کند.

این وکیل زندانی تاکید کرده‌است : «بر اساس قانون، هیچ کدام از این فعالیت‌ها جرم نیست، اما قدرت در ایران اینها را تحمل نمی‌کند، و به خود اجازه می‌دهد کسانی را که دست به چنین فعالیتی بزنند، به صورت غیرقانونی تحت تعقیب قرار دهد.»

نسرین ستوده در پاسخ به این که چرا مسئله حجاب برای حکومت ایران به این اندازه بنیادین است، گفته که این سوال را باید از جمهوری اسلامی پرسید که «چرا بقای خود را با این سماجت، بر چنین اصلی بنا نهاده است.»

او سپس درباره هم‌بندهایش گفته که با گیتی پورفاضل، یک وکیل دیگر در یک بند است که ۷۵ سال دارد و به خاطر دفاع از قربانیان نقض حقوق بشر زندانی شده است.

نسرین ستوده اضافه کرده که خیلی از هم‌بندی‌هایش زنانی هستند که به دلیل مبارزه علیه حجاب اجباری به زندان افتاده‌اند: «ما اکنون ۴۴ زندانی زن در یک بند هستیم. یک رقم بی‌سابقه از هشت سال پیش که این بند ساخته شده است.»

نسرین ستوده با تاکید بر این که فضای سیاسی کنونی ایران «رادیکال» شده و مجازات‌ها نیز «سنگین‌تر» از قبل شده، اضافه کرده است: «در بند زنان سیاسی زندان، تعدادی از آنان به جاسوسی متهم هستند، امری که تازگی دارد.»

دلایل بازداشت

این فعال حقوق بشر همچنین در بخش دیگری از این گفت‌وگو در پاسخ

به این پرسش که دلیل اصلی آخرین بازداشت او چه بوده، به امضا کردن «طومار برای درخواست یک رفراندوم درباره حکومت جمهوری اسلامی، در کنار دیگر فعالان داخل و خارج از کشور» اشاره می‌کند.

بیانیه ۱۴ کنشگر مدنی زن در داخل کشور

هموطنان شریف؛

چهار دهه حکومتِ ولایت مطلقه فقیه منجر به حذف ضدانسانی نیمی از جمعیت کشور، "با همه ظرفیت‌ها و توانایی‌های‌شان" از حیث حقوق شهروندی برابر و کرامت انسانی شده است.
هموطنان آزاده؛
پس از انقلاب و برقراری رژیم جمهوری‌اسلامی، بسیاری از حقوق اولیه و انسانی ما زنان ایران سلب شد و جنسیت و هویت زنانه ما تحت قیمومیت ولایت مطلقه و جنسیت مردانه و فرهنگ مردسالارانه در آمد، و هر کس علیه این تبعیض جنسیتی لب به اعتراض گشود به توهین و تحقیر، ضرب و شتم و حبس و حتی در مواردی به شکنجه و اعدام گرفتار گردید!
در دنیائی که زنان بسیاری از کشورها در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، علمی، فرهنگی، هنری و ورزشی پابه‌پای مردان به پیش می‌روند، در جمهوری‌اسلامی زنان همچنان برای حقوق اولیه انسانی تلاش می‌کنند!

هموطنان همدرد؛ ما ۱۴ تن از زنان داخل کشور، از فعالان حوزه جنبش زنان ایران در اعتراض به این "آپارتاید جنسی" که حاصل نگاه مردسالارانه نظام فقاهتی است، علیه این نظام ضدزن که ارزش‌های انسانی ما را محو نموده است، به پاخاسته و خواستار گذار کامل از نظام جمهوری‌اسلامی و تدوین قانون اساسی جدیدی هستیم، نظام و قانونی که در آن کرامت و هویت و حقوق برابر زنان در تمامی عرصه‌ها برسمیت شناخته شود. با احترام به میثاق ۱۴ تن از مبارزان این کشور که با شجاعت پرچم اتحاد و همبستگی ملی ایرانیان داخل و خارج

از کشور را برافراشته‌اند، ما فعالان جنبش زنان اعلام می‌داریم که طی ۴۰ سال حکومت جمهوری‌اسلامی، با زور و سرکوب و تصویب قوانین غیرانسانی و ضد زن از متن جامعه به حاشیه رانده شده‌ایم و ادامه این وضعیت برای ما قابل تحمل نیست.
لذا با اعتقاد به تساوی حقوق زن و مرد در تمامی عرصه‌ها مبتنی بر اعلامیه جهانی حقوق بشر، خواستار حکومتی سکولار دموکرات با حفظ تمامیت ارضی ایران عزیز هستیم که بتواند تضمین کننده حقوق زنان جامعه باشد..
ما ۱۴ تن از فعالان حوزه حقوق زنان مصمم هستیم با شیوه‌ای مدنی و بدون خشونت، مبارزه خود را همچون پیشقراولان آزادی وطن با گفتن "نه به جمهوری اسلامی" تا رسیدن به خواسته‌های کامل خود ادامه دهیم. خواسته‌های ما یک مطالبه ملی و حقوق بشری‌ست که با پیوستن شما هموطنان به ما و حمایت از خواسته‌های ما می‌تواند به جنبشی فراگیر و سراسری تبدیل شود.

۱۴ مرداد ۱۳۸۹
۵ اگوست ۲۰۱۹

۱- شهلا انتصاری (فعال سیاسی، کارگری و حقوق زنان)
۲- نصرت بهشتی (معلم بازنشسته و فعال حقوق زنان)
۳- فرشته تصویبی (فعال حقوق زنان)
۴- پروا (سکینه) پاچیده (نویسنده و شاعر و فعال حقوق زنان)
۵- گیتی پورفاضل (وکیل دادگستری و عضو کانون نویسندگان و فعال حقوق زنان)
۶- عزت جوادی‌حصار (فعال حقوق زنان)
۷- زهرا جمالی (فعال حقوق زنان)
۸- شهلا جهان‌بین (حامی حقوق زندانیان بیگناه سیاسی و فعال حقوق زنان)
۹- فاطمه سپهری (همسر شهید و فعال مدنی و حقوق زنان)
۱۰- مریم سلیمانی (فعال مدنی و حقوق زنان)
۱۱- سوسن طاهرخانی (دبیر بازنشسته و فعال مدنی و حقوق زنان)
۱۲- فرنگیسِ مظلوم (فعال مدنی و حقوق زنان، زندانی سیاسی و مادر سهیل عربی)
۱۳- نرگس منصوری (فعال مدنی و کارگری [عضو سندیکای شرکت واحد] و

مدافع حقوق زنان، فرزند جانباز شهید)
۱۴– کیمیا نوروزی‌صابر (فعال مدنی و حقوق زنان)

*****
تکثیراز" کمیته حمایت" از بیانیه تکمیلی ۱۴ کنشگر سیاسی و مدنی.

بیانیه‌ی 14 فعال مدنی سیاسی داخل کشور

چهارده تن از فعالان مدنی-سیاسی در داخل ایران سه‌شنبه 12 ژوئن 2019 با امضای نامه و انتشار ویدیویی، خواستار استعفای علی خامنه‌ای رهبر این کشور و تغییر قانون اساسی شدند

هموطن عزیز:
سال‌هاست که بسیاری از نخبگان اجتماعی و فرهنگی و فعالان مدنی با نقدهای دلسوزانه، در پی اصلاح و تغییرات ساختاری و بنیادین در نظام اجتماعی و سیاسی، جمهوری اسلامی بوده‌اند.
این دلسوزان و وطن دوستان، با سخنرانی ها و تحلیل های خردمندانه و نوگرایانه، ضمن هشدار به مسئولان نظام ، بارها از آنان خواسته اند با احترام به رأی مردم و رعایت حقوق شهروندی، نسبت به تغییر روش هائی که فرسنگ ها با خواست عموم مردم ایران فاصله دارد بپردازند.
آگاهان ایرانی پیوسته از نظام خواستند به پاکسازی بسترهای سخیف و ناکارآمد جمهوری اسلامی اقدام کنند و با اتخاذ و بهره برداری از الگوهای دموکراتیک، از واپسگرائی و سقوط کشور به دام ویرانگری های سیدعلی خامنه ای و سردارانش بپرهیزند. اما دریغ!

ایران دوستان کشورمان، در این سالهای پر خسارت، بارها تلاش کرده اند با مشفقانه ترین شیوه های مدنی، سران جمهوری اسلامی و بویژه

سیدعلی خامنه ای را از کج دستی ها و کجروی های ویرانگرانه شان باز بدارند اما شوربختا که با رویه های تلخ و وقیحانه، به زندان برده شده اند، و در زندان یا کشته شده یا بسختی آسیبها دیده اند!

تاریخ دهشتناک چهل سال گذشته نشان می دهد که نه تنها عزمی برای پاسخگوئی به مردم ایران وجود ندارد، بلکه نظام حاکم، هم بر اصلاح ناپذیری و کجروی هایش اصرار می ورزد و هم بر استبداد فردی اش!
تغییر و بسط اصل ۱۱۰، و گسترش حدود اختیارات رهبری درمواد ۱۱۲ ؛ ۱۱۳ ؛و حتی ممانعت از درخواست بازنگری آن قوانین طبق اصول۱۷۶ و ۱۷۷ قانون اساسی گواه این مدعاست.

از باب مثال، آنجا که قرار است دو قوه مجریه و مقننه به رأی و نظر مردم انتخاب شوند، بر اساس همین اختیارات بی در و پیکر رهبر، و با انتصاب شورای نگهبانی خمیرگون، انتخاب مجلسیان را نیز مقید به فرامین رهبری می کنند و کلیه اعضاء و ساختار این شورا می شوند نگهبانان حریم و حفظ قدرت رهبر!
چنانکه در یک قلم، رئیس جمهور خواستار افزایش اختیارات خود می شود، و نمایندگان مجلس به صراحت اذعان می کنند:
« این فقط رئیس جمهور نیست که اختیار ندارد؛ آنانهم کاره ای نیستند».

به باور ما، کلیه ی شواهد نشان دهنده ی این است که رئیس جمهور و نمایندگان مجلس،« تدارکاتچی»ای بیش نیستند و گویا مردم، بی آنکه امکانی برای انتخاب مفاخر کشورشان داشته باشند، تنها به انتخاب مسئولانی که خمیر دست رهبرند، دست می برند!

با این توصیف و بر خلاف تعریف نخستین قانون اساسی، نه از «جمهوریت» خبری ست و نه از آزادی!
چرا که مردم نه فقط در انتخاب سران قوا و نمایندگان مجلس و سایر نهادهای کلیدی کشور نقشی ندارند، که چانه زنی فعالان مدنی نیز بدون استعفای سیدعلی خامنه ای و تغییر قانون اساسی – خاصه اصل ۱۷۷ – راه بجایی نخواهد برد!
اینگونه است که کلیه اصول و فصول بظاهر مردم پسند قانون اساسی، مثل فصل سوم که حاصلش حقوق ملت است، در جوف جیب بی توجهی حاکمان مانده و به فراموشی سپرده شده است.

ما در کشوری زندگی می کنیم که سرشار از منابع طبیعی و ثروت های انسانی است که همه ی این سرمایه ها در حال نابودی ست.

به باور ما امضا کنندگان بیانیه، وقت آن رسیده که مردم، فعالان و اندیشمندان دلسوز با کنار گذاردن تمایلات مصلحت جویانه‌ای که اسباب نابودی فرهنگ و تمدن و ثروت کشور را فراهم آورده، با صراحت تمام پای به میدان گذارده و با درخواست **تغییر بنیادین قانون اساسی و استعفای رهبری** که هر روز بر حدود اختیارات به ناحق خود می افزاید، پیشقراول این حرکت ملی باشند.

ای بسا با این خواست مصرانه، بتوانیم کشوری:
بی نیاز به رأی و نظر مستبدانه ی اشخاص،
بی نیاز به مجلسی فرمایشی،
بی نیاز به دولتی بی اختیار،
بی نیاز به قوه ی قضائیه ای بی استقلال، را برای ملت ایران فراهم کنیم.

این یک حرکت ملی و فراجناحی ست و انتظارمان از هموطنان ایراندوست و آزادیخواه مان این است که با نگاه به ضرورت های تاریخی و عصری، و فارغ از منفعت جویی و یا اختلافات سیاسی و گروهی یاورمان باشند.

ما امضاکنندگان بیانیه، این کنش و خواست ملی را به پیشگاه مردمان ایران تقدیم می داریمو امیدواریم تا همه با هم ،با خیزش و مطالبه گری آگاهانه از مسلخ این استبداد سیستماتیک و غیر مسئول گذر نماییم.
به امید رهایی و سرفرازی مردم ایران

امضا کنندگان به ترتیب حروف الفبا:
۱-زرتشت احمدی راغب
۲-محمد رضا بیات
۳-کمال جعفری یزدی
۴-سید هاشم خواستار
۵-محمد حسین سپهری
۶- گوهر عشقی
۷-حوریه فرج زاده(خواهر شهرام از شهدای ۸۸)
۸-محمد کریم بیگی(پدر مصطفی از شهدای ۸۸)
۹-جواد لعل محمدی
۱۰- محمد ملکی
۱۱-محمد مهدویفر
۱۲-رضا مهرگان
۱۳-محمد نوریزاد

۱۴-عباس واحدیان شاهرودی

12 ژوئن 2019

منبع:

کمپین دفاع از فعالان سیاسی و مدنی